Chemare la lumea neștiută a științei (II)

On Iunie 21, 2013

Învață să măsori rezultatele științei tale în funcție de resursele pe care le deții, încât să adaugi profunzime creației care te inspiră să-ți pui în evidență autenticitatea.

În cartea "Lumini în retortă", scritorul român M. Solomon, ne aduce la cunoștință încercarea de a înțelege esența însăși a naturii nesfârșite, prin transformările și variabilitatea fenomenelor ei puternic impregnate în lumina unei înțelegeri mature a descoperirilor științifice. Fragment:

"Doctrina filosofică a daoismului arată că viața naturii și a oamenilor nu se supune voinței cerului, ci legii universale, DAO, care aduce ordine în haosul lucrurilor. În lume nu există nimic permanent, totul e în mișcare și dezvoltare, apariție și pieire, totul se transformă și la un anumit punct al dezvoltării devine contrariul său.

Focul, elementul primar primar în rădăcina lumii, îl regăsim în cugetarea lui Heraclit din Efes. Marele filosof grec scria că lumea este singurul lucru dintre toate care nu a fost creat de niciun zeu, de niciun om, ci a fost, este și va fi un veșnic foc viu, aprinzându-se după anumite legi și stingându-se după anumite legi. Iar gândirea lui nu se oprește la arătarea rădăcinii lucrurilor. El susține veșnica și neîncetata lor mișcare și prefacere (pantă rei = toate curg) și arată cauza acestor prefaceri. Ea se găsește în lupta contrariilor. Lupta este izvorul a tot ce există."

Leadership: Îți stă în putință să-ți aduci contribuția la realizarea și desăvârșirea Marii Opere, cu privire la faptul că tot ceea ce se oferă voluntar în aflarea secretelor este mult mai important decât dezvăluirea lor?

Știința cea mai valoroasă nu a fost niciodată la vedere, ci a slăvit o altă năzuință a omului în înțelesurile, în nuanțele, în sensurile subtile și în tainele ei adânci. Ea a fost și încă mai este aspru condamnată de profanii care nu se pot depăși pe sine, care nu pot depăși limitele cunoștințelor contemporane, incapabili să sesizeze acul în carul cu fân nici după numeroase și minuțioase căutări.

Nu degeaba scria Cornelius Agrippa: *"Numai pentru voi, fii ai doctrinei și ai învățăturii, am scris această operă. Cercetați atent cartea, concentrați-vă asupra acelei intenții pe care am presărat-o și am strecurat-o în mai multe locuri; ceea ce am lăsat să rămână ascuns într-un loc, am arătat în alt loc, ca să poată fi înțeles de înțelepciunea voastră."* El știa prea bine că doar cei mai harnici și mai perseverenți oameni, bine integrați în culisele fascinante ale cercetării științifice, vor putea să-și aducă contribuția la realizarea și desăvârșirea Marii Opere. Nu este privilegiul oricui să ajungă atât de departe cu facultatea cunoașterii mistice.

Cei aleși, cei puțini, aceia care au atins nivelul maxim de cunoaștere, care au reușit extragerea apei din piatră, pentru ca ea să devină strălucitoare și prețioasă, ei consideră această știință mai mult un limbaj de asamblare independent al unor piese mari și grele care îmbină funcția utilitară cu cea artistică.

De aici și zicala: "A face artă." A descoperi un limbaj care să nu producă decât efecte pozitive la nivel de societate, nu doar la nivel de profitabilitate în rândul companiilor, cuprinzând idei, viziuni și o porțiune însemnată de imaginație, a cărui marjă asiguratorie a valorii să fie cât mai mare. Este cel mai greu lucru pe care îl poate face un lider.

Leadership: Ești pregatit să pleci în căutarea secretelor ascunse - perfect corelate cu un drum necunoscut pe care dacă îl alegi te conduce în toate direcțiile, unele pe care nici nu le bănuiești?

Să ne amintim de acel mirific cânt al lui Ulise, simbol al umanității mereu însetate de cunoaștere, dornică să străbată drumuri necunoscute pentru a ști. El constituie un îndemn spre înființarea sau reinventarea direcției învingătoare. Numai profanii se orientează într-o direcție deja determinată, bătătorită, consacrată de precedentele tentative de atingere a unui real de mult imaginat și epuizat.

Leadershipul este produsul unei gândiri care operează pe porțiunile nelimitate ale științei și emoției. Leadershipul, ca să depășească limitele obișnuitului, deci ca să iasă din tiparele mediocrului, trebuie să forțeze puțin nota și să-și facă un alt sens de mers, prin intervențiile unei științe noi, inepuizabile în idei, resurse, în producerea de combustibil vital transformării informației și cunoștințelor spre afirmarea unei creații unice.

Toate acele elemente simple, armonioase prin structura lor sistematică de integrare în alternanța de "rodire", trebuie să se lege unele de altele formând un întreg, care să coordoneze prin metode precise fiecare părticică a transformării. A pleca în căutarea secretelor ascunse înseamnă să mergi pe un drum necunoscut care te duce în toate direcțiile, unele pe care nici nu le bănuiești. Una din aceste direcții este dată de viziunea unei creații (și a schimbării care o produce în lume) din care nu lipsește trăirea unei experiențe de "luptă a contrariilor" sau temeiul "de arătare a rădăcinii lucrurilor".

Marea Operă este conexiunea care se stabilește între trăirea unei experiențe de "luptă a contrariilor" și identificarea unui temei "de arătare a rădăcinii lucrurilor".

Chemare la lumea neștiută a științei evidențiază dorința creatorului de a stabili o relație de durată între ceea ce "este" și ceea ce "ar trebui să fie" abordarea unei idei desprinsă din imaginar, care pe neașteptate poate deveni reală.

Source: https://neculaifantanaru.com/chemare-la-lumea-nestiuta-a-stiintei-II.html